

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

XXXIX. Ducatus Parmæ & Placentiæ cum utili Dominio ad Sedem
Apostolicam cum omnibus juribus, pertinentiis &c. devolutus declaratur,
quatenus ex Henrichetta, ejusdem Ducatus Ducissa, masculina proles ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

§. 2. Decernentes pariter, ipsas presentes literas firmas, validas, & efficaces existere & effectu, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere; & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praedictis Urbani Praedecessoris literis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciarum & Ordinis praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium praeforum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 29. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIX.

Ducatus Parmae & Placentiae cum utili Dominio ad Sedem Apostolicam cum omnibus juribus, pertinentiis &c. devolutus declaratur, quatenus ex Henrichetta, ejusdem Ducatus Ducissa, masculina proles non nascatur: vel nata, deficere contingat &c.

Dat. die 20. Junii 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Ducatus Parmae & Placentiae Farnesiae Domui in Feudum masculinum datus;

Cum bon. mem. Antonius Farnesius, ultimus, dum viveret, Parmae & Placentiae Dux, nulla relicta prole masculina, sed dilecta in Christo filia Nobili Muliere Henrichetta Estensi conjuge sua, Parmae & Placentiae Ducissa vidua, utero, sicut accepimus, gerente, ab humanis non ita pridem decesserit; incertum autem sit, an ipsa Henrichetta Ducissa virilis sexus prolem, quae in ejusmodi Ducatu Parmae & Placentiae, juxta legem Investiturae de eo, Domui Farnesiae in Feudum masculinum a fel. rec. Paulo Papa III. Praedecessore Nostro, & Sede Apostolica concessa, succedere valeat, in lucem sit editura; Nos ejusdem Sedis juribus ac rationibus pro commissa Nobis caelitus Apostolici ministerii sollicitudine in omnem eventum mature salubriterque prospicere volentes: tamen, ut omnibus notum ac perspectum est, probe sciamus, quod si proles mascula non nascatur, vel nata postmodum deficiat, praefatus Ducatus Parmae & Placentiae cum omnibus ejus Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, jurisdictionibus, juribus, annexis, connexis, & dependentiis universis, de quibus dicti Antonius Dux & Domus Farnesia ab ipso Paulo III., aliisque Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostri, & hac Sancta Sede, investiti fuerunt, seu illos & illa a Sede praedicta in feudum masculinum hujusmodi tenuerunt & habuerunt, ad eandem Sedem & Cameram Apostolicam, tum ex forma supradictae

Investiturae seu aliarum Apostolicarum concessionum de eis factarum, tum vigore Constitutionum Sancti Pii V. quarto Kalendas Aprilis anno Incarnationis Dominicae MDLXVII. Pontificatus sui anno secundo, aliorumque itidem Praedecessorum Nostrorum successive editarum, eo ipso revertatur & revertantur, ac devolvatur & devolvantur, utique eorum dominium cum directo consolidetur, etiam absque alia ulteriore pro parte dictae Sedis acceptatione, declaratione, ac possessionis apprehensione, prout disponitur in praefatis Constitutionibus, ad quas in omnibus & per omnia relationem haberi volumus: Nihilominus pro potiori cautela, juraque juribus addendo, ac memoratis Constitutionibus inherendo, si, & quando prolem masculinam ejusmodi non nasci, vel natam postmodum deficere contingat, praedictum Ducatum Parmae & Placentiae cum Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, jurisdictionibus, juribus, annexis, connexis, ac dependentiis praefatis, ex nunc prout ex tunc ad eandem Sedem Apostolicam reversum & reversa, devolutum & devoluta, ac utile eorum Dominium cum directo consolidatum esse auctoritate Apostolica tenore praesentium decernimus & declaramus, ac reversionem, devolutionem, utilitatem cum directo Dominio consolidationem ejusmodi acceptamus; Mandantes propterea ex nunc pariter, prout ex tunc, omnibus & singulis dicti Ducatus Parmae & Placentiae Communitatibus, Universitatibus, Gubernatoribus, Praetoribus, Magistratibus, Capitaneis, Castellanis, caeterisque Officialibus, ac universis tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sacularibus & Regularibus personis cujuscumque Dignitatis, etiam Episcopalis, ac status, ordinis, & conditionis existentibus, & quavis auctoritate, potestate, aut munere fungentibus, in virtute Sanctae Obedientiae, ac sub indignationis Nostrae, aliisque a jure & Apostolicis Constitutionibus inflictis poenis, ipso facto per transgressores incurrendis, ut eo casu eveniente, neminem alium, quam Nos seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, ac Sedem praefatam, in suum, ac dicti Ducatus Parmae & Placentiae verum legitimum ac absolutum Dominum agnoscant, agnoscere audeant vel praesumant: Nobisque dumtaxat, seu eidem Pontifici pro tempore existenti, ac Sedi Apostolicae, uti fideles decet subditos, nec cuiquam alteri, pareant & obediant; nullatenus attentis omnibus iis, quae nullatenus injuste, ac de facto in contrarium hactenus attentata fuerunt, & forsitan in posterum per quemcumque quomodolibet attentari possent. Quocirca dilecto filio Nostro Georgio Spinula Tituli Sanctae Agnetis S. R. E. Presbytero Cardinali Sanctae Agnetis nuncupato, moderno, seu pro tempore existenti in Civitate & Comitatu Bononien. Nostro, & dictae Sedis de Latere Legato, ultra facultates, ipsi Georgio Cardinali quoad eundem Ducatum per Nos alias concessas, quas firmas & salvas esse volumus, & ad pro tempore existentem Legatum hujusmodi tenore praesentium extendimus, harum serie auctoritate praefata committimus atque injungimus, quatenus ipse in eventum hujusmodi, insistendo pro jurium Apostolicorum tuitione ac conservatione eatenus in dicto Ducatu gestis, per se vel per dilectum filium Magistrum Jacobum Oddum Nostrium itidem, & ipsius sedis Notarium Protonotarium nuncupatum de numero participantium, ac in eodem Parmae & Placentiae Ducatu Commissarium, seu alium vel alios ab eis deputandum vel deputandos, pro uberiori similiter cautela, corporalem, realem, & actualem possessionem Ducatus, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, locorum, caeterorumque praefatorum, Nostri, seu Romani Pontificis pro tempore

Ipo jure ad Sedem Apostolicam devolutus, quatenus ex ultimi Ducis Vidua masculina proles non nascatur.

Pro potiori cautela adjecta hujusmodi conditione acceptatur.

Mandatur Ducatus ejusdem Vallis, ut eo eveniente casu neminem praeter Sedem Apostolicam agnoscant &c.

Commissio Bononien. Legato de possessione capienda.

pore existentis, Sedis, & Camera Apostolica; ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ nomine absque mora apprehendar, & apprehensam retineat: & quoslibet actus possessorios, necnon in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, aliisque prædictis quamcumque jurisdictionem civilem, criminalem, & mixtam exerceat; Nos enim eidem Georgio Cardinali, seu pro tempore existenti Legato, præmissa, ac alia omnia & singula, quæ ea occasione quomodocumque necessaria & opportuna fore duxerit, etiam si talia forent, quæ specialem, specificam & expressam requirerent mentionem, faciendi, gerendi, & exequendi, ac in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, & aliis præfatis, ultra illas jam concessas & extensas, ut præfertur, omnibus quoque & singulis facultatibus, gratiis, & indultis, quæ in aliis Status Ecclesiastici Provinciis, seu ditionibus, existentibus dictæ Sedis de Latere Legatis competunt, ac quibus ipsi Legati potiuntur, utendi, plenam liberam ac omnimodam auctoritatem & potestatem impartimur; Reservantes cateroquin Nobis, & eidem Sedi, ea deinceps circa prædictum Parmæ & Placentiæ Ducatum statuere, quæ adhibita prius cum Venerabilibus Fratribus Nostri ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus desuper deliberatione matura, Sedis præfate rationes statuenda postularint.

Clausulæ.

§. 1. Non obstantibus rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris quoque Nostri de gratiis qualescumque interesse, dictæ Camera concernentibus, intra certum tunc expressum tempus in eadem Camera præsentandis, ac registrandis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus; necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transcriptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XL.

Moderato Mandato Benedicti XIII. super Cantu Gregoriano, quo Fratres totius Ordinis Minorum S. Francisci Excalceatorum, & Recollectorum illius vigore uti deberent, Fratibus Provinciæ Hispaniarum, & Indiarum Cantu simplici uti conceditur, dummodo in tota Provincia uniformis sit Cantus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Duffos, Procurator Generalis Or-

dinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum, & Recollectorum nuncupat. Familia Ultramontanæ, quod alias, nempe anno 1727. postquam tunc existens Minister Generalis dicti Ordinis per suas Enciclicas ad univ. Ordinem directas de consilio se. re. Benedicti XIII. Prædecessoris Nostri ordinaverat, ut Fratres in omnibus Conventibus & Provinciis totius Ordinis, etiam Fratrum Discalceatorum, Cantu Gregoriano in Divino Officio & Missa Conventuali uterentur; subinde idem Benedictus Prædecessor suo Rescripto, per Secretariam Status tunc expedito, Capitulo Generali ejusdem Ordinis in Civitate Mediolanen. tunc proximo celebrando mandavit, ut prædictum Cantum sub gravibus pœnis intimaret & præciperet, in cujus quidem debitam obedientiam Capitulum generale prædictum, die 4. Junii 1729. celebratum, facta prædicti Apostolici Mandati mentione, id ipsum sub privationis vocis activæ & passivæ pœna, a Guardianis contrafacientibus incurrenda, præcepit. Verum Provinciæ Hispaniarum & Indiarum dicti Ordinis a S. Petro de Alcantara institutæ, ab eo cum cæteris rigidissimis statutis modum canendi humilem & simplicem a musicis notis omnino alienum acceperunt, qui modus canendi humiliter & devote in Statutis earumdem Provinciarum Apostolica auctoritate factis & confirmatis præcipitur, & tum in honorem prædicti Sancti Petri, tum quia eorumdem Discalceatorum strictiori Instituto est conformis, magnamque semper devotionem in populo excitavit, & per duo ac amplius integra sæcula in dictis Provinciis servatus fuit.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Religiosi in novo Cantu Gregoriano hujusmodi non levia incommoda & difficultates experiantur ob defectum peritorum, qui aliis præcepta musicæ tradant, ejusque libri pro servitio Chori, & aliorum ad id necessariorum; non nisi magnis expensis comparari possint: ac etiam quia grave nimis sit illis, institutum tam mirabilis Sancti tanto tempore observatum immutare; Nobis propterea dictus Gildardus tam suo quam plurimum ex dictis Provinciis nomine humiliter supplicari fecit, ut de opportuno remedio in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur ipsum Gildardum specialibus favoribus & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Mandatum, a memorato Benedicto Prædecessore Capitulo Generali super Cantu Gregoriano in Officio Divino & Missa Conventuali factum, & ab eodem Capitulo sub gravibus pœnis Guardianis Conventuum Provinciarum hujusmodi ordinatum & intimatum, ut præfertur, pro iis tantum Provinciis, in quibus totius Definitorii Provincialis consensus acceperit, & in quibus præteritis temporibus fuerit usus, Cantu simplici & non Gregoriano canendi: ita tamen, ut in unaquaque Provincia uniformis sit Cantus in tota Provincia, auctoritate Apostolica tenore præsentium moderamur.

§. 2. Decernentes, easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sique in præmissis

Bened. XIII. prædictis Fratribus Cantu Gregor. uti mandavit.

Provinciæ Hispan. & Indiarum a S. Petro de Alcantara modum canendi humilem acceperunt;

Quem per duo sæcula servaverunt.

Causæ dispensationis.

Moderatio Mandati.

Clausulæ.

Dat. die 22. Julii 1731. Pont. An. I.